

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. kovo 10 d.*

Byloje C-51/10 P

dėl 2010 m. vasario 1 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., įsteigta Čenstakavoje (Lenkija), atstovaujama *Rechtsanwalt* A. von Mühlendahl,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai A. Folliard-Monguiral,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai J.-J. Kasel, M. Ilešič (pranešėjas), M. Safjan ir M. Berger,

generalinis advokatas J. Mazák,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. lapkričio 10 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Apeliaciniu skundu *Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.* (toliau – *Technopol*) prašo panaikinti 2009 m. lapkričio 19 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol prieš VRDT (1 000)* (T-298/06, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2006 m. rugpjūčio 7 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo byloje R 447/2006-4

(toliau – ginčijamas sprendimas), susijusio su paraiška įregistruoti žymenį „1 000“ kaip Bendrijos prekių ženklą, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- 2 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) 4 straipsnyje „Žymenys, galintys sudaryti Bendrijos prekių ženklą“ nurodyta:

„Bendrijos prekių ženklą gali sudaryti bet kokie žymenys, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, būtent: žodžiai, tarp jų asmenų pavardės, dizainas, raidės, skaitmenys, išorinis prekių arba jų įpakavimo vaizdas, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų.“

- 3 Minėto reglamento 7 straipsnyje „Absoliutūs atmetimo pagrindai“ įtvirtinta:

„1. Neregistruojami šie žymenys:

<...>

b) neturintys jokio skiriamąjo požymio prekių ženklai;

- c) prekių ženklai, sudaryti tikrai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms;

<...>

3. Šio straipsnio 1 dalies b, c ir d punktų nuostatos netaikomos, jeigu dėl prekių ženklo naudojimo jis yra tapęs atskiriamu nuo tų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos.“

- 4 Pagal Reglamento Nr. 40/94 12 straipsnį „Bendrijos prekių ženklo veikimo apribojimas“:

„Bendrijos prekių ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti trečiosioms šalims komercinėje veikloje naudoti:

<...>

- b) prekių ar teikiamų paslaugų rūšies, kokybės, kiekio, paskirties, vertės, geografinės kilmės, pagaminimo laiko nuorodas arba kitas jų charakteristikas;

<...>

jeigu toks naudojimas neprieštarauja sąžiningai pramoninės ir komercinės veiklos praktikai.“

- 5 Minėto reglamento 74 straipsnyje „Faktų nagrinėjimas Tarnybos iniciatyva“ numatyta:

„1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tik tai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkimo būdą.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

- 6 Reglamentas Nr. 40/94 buvo panaikintas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), kuris įsigaliojo 2009 m. balandžio 13 dieną. Tačiau, atsižvelgiant į faktinių aplinkybių datą, šiam ginčui taikomas Reglamentas Nr. 40/94.

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

- 7 2005 m. balandžio 4 d. *Technopol* pateikė VRDT paraišką įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą tokį žymenį:

„1 000“

- 8 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priskiriamos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti 16 klasės ir atitinka tokį aprašymą: „brošiūros; periodiniai leidiniai, įskaitant periodinius kryžiažodžių ir žaidimų leidinius; kasdieninė spauda“.

- 9 2006 m. sausio 31 d. ekspertas atmetė šią paraišką pagal Reglamento Nr. 40/947 straipsnio 1 dalies b ir c punktus ir nurodė, kad žymuo „1 000“ neturi skiriamąjo požymio ir yra atitinkamų prekių turinį arba kitas savybes apibūdinanti nuoroda.

- 10 2006 m. kovo 31 d. *Technopol* pateikė apeliaciją dėl eksperto sprendimo. 2006 m. rugpjūčio 7 d. sprendimu VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba patvirtino eksperto atliktą analizę.

- 11 Minėta taryba manė, kad žymuo „1 000“ gali apibūdinti *Technopol* leidinių turinį ir kad bet kuriuo atveju jis nėra skiriamasis, nes vartotojas jį laikytų minėtų leidinių gyrimu, o ne kilmės nuoroda.

- 12 Ypač ginčijamo sprendimo 18 ir 19 punktuose minėta taryba konstatavo, kad:

„18 <...> dažnai periodiniuose leidiniuose skelbiami įvairios informacijos įvertinimai <...>. Tokiais atvejais pasirenkami apvalūs skaičiai dėl jų išraiškingumo <...>

19 Be to, prie paraiškoje nurodytų (prekių) priskiriami <...> įvairias kompiliacijas apimantys leidiniai. Paprastai tokios rūšies leidiniuose pateikiamos informacijos skaičius yra apvalus <...> Be to, (žymuo „1 000“) neginčytinai gali būti naudojamas apibūdinti, ypač „periodiniuose kryžiažodžių ir žaidimų leidiniuose“, kurių atžvilgiu prašoma apsaugos. Atitinkama visuomenė aptariamame leidinyje esantį (žymenį „1 000“) suvoktų kaip nuorodą, kad jame yra tiksliai 1 000 mėšlių ar žaidimų. Kaip matyti iš paieškų internete, rinkoje jau yra daugybė tokios rūšies prekių <...>“

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 13 2006 m. spalio 18 d. *Technopol* Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 14 Savo ieškinį apelianė grindė dviem pagrindais, iš kurių pirmasis susijęs su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu, o antrasis – su to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.
- 15 Dėl pirmojo pagrindo *Technopol* tvirtina, kad, nesant papildomų žodžių, žymuo „1 000“ nėra apibūdinamasis. Vartotojo požiūriu, negalima nustatyti tiesioginio ir konkretaus ryšio tarp minėto žymens ir atitinkamų prekių savybių.

- 16 Pirmosios instancijos teismas atmetė šiuos argumentus ir dėl to – pirmąjį pagrindą. Tokį sprendimą iš esmės lėmė šie motyvai:

„21 <...> Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti žymenys ir nuorodos yra tokie, kurie, įprastai naudojami, suinteresuotosios visuomenės požiūriu gali žymėti prekę ar paslaugą, kurioms prašoma registracijos, tiesiogiai ar nurodydami kurią nors iš pagrindinių jų savybių <...>.

22 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką žymuo laikomas apibūdinamuoju, jeigu yra pakankamai tiesioginė ir konkreti jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų sąsaja, leidžianti suinteresuotajai visuomenei iš karto ir be papildomų svarstymų suvokti nagrinėjamų prekių ar paslaugų arba vienos iš jų pagrindinių savybių apibūdinimą <...>.

23 Taigi žymens apibūdinamasis pobūdis gali būti vertinamas tik atsižvelgiant į suinteresuotosios visuomenės suvokimą ir į nagrinėjamas prekes bei paslaugas <...>.

24 Šiuo atveju atitinkamos prekės yra brošiūros, periodiniai leidiniai, įskaitant periodinius kryžiažodžių ir žaidimų leidinius, bei kasdienė spauda, skirta plačiajai visuomenei, ir šalys šios aplinkybės neginčijo <...>.

25 Reikia nustatyti, ar paprastas vartotojas, kuris yra pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus, neturėdamas jokios papildomos informacijos (žymenį „1 000“) suvoktų kaip apibūdinantį vieną iš paraiškoje įregistruoti nurodytų prekių savybių.

26 Šiuo atžvilgiu reikia nurodyti, kad, kaip matyti iš (ginčijamo) sprendimo 18 ir 19 punktų, suinteresuotosios visuomenės požiūriu egzistuoja tiesioginė ir konkreti žymens „1 000“ ir tam tikrų nurodytų prekių savybių sąsaja. Iš tikrųjų žymuo „1 000“ nurodo kiekį, todėl suinteresuotoji visuomenė iš karto ir be papildomų svarstymų jį suvoktų kaip nagrinėjamų prekių savybių, būtent puslapių bei pateikiamų kūrinių, informacijos ir žaidimų kiekio apibūdinimą arba pateikiamų nuorodų hierarchinį įvertinimą. Aplinkybė, kad prašomą įregistruoti prekių ženklą sudaro tik skaitmenys, nepaneigia šios išvados, nes <...> trūkstantą elementą suinteresuotoji visuomenė lengvai nustatytų, kadangi skaičius ir minėtos nagrinėjamų prekių savybės susiejamos iš karto.

27 Kaip (ginčijamo) sprendimo 18 ir 19 punkte konstatavo Apeliacinė taryba, ypač dažnai brošiūrose ir periodiniuose leidiniuose pateikiami įvertinimai ir kompiliacijos, kurios, kalbant apie turinio nurodymą, pateikiamos apvaliais skaičiais; šiuo atžvilgiu Apeliacinė tarybos nurodomas pavyzdys yra „1 000 klausimų ir atsakymų“. Šios aplinkybės sustiprina apibūdinamąją sąsają, kuri paprasto vartotojo požiūriu egzistuoja tarp nagrinėjamų prekių ir (žymens „1 000“).

<...>

30 Kadangi (žymens „1 000“) apibūdinamasis pobūdis registracijos paraiškoje nurodytų prekių atžvilgiu įrodytas, reikia išnagrinėti, ar prašomą įregistruoti prekių ženklą sudaro tik apibūdinamieji žymenys ir ar jame nėra kitų elementų, galinčių paneigti, kad jis yra apibūdinamasis. <...> Šiuo atveju žymuo „1 000“ pavaizduotas be jokių elementų, dėl kurių skirtųsi nuo įprasto būdo nurodyti kiekį ir dėl kurių jis nebūtų apibūdinamasis.

- 31 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad žymuo „1 000“ apibūdina atitinkamų prekių savybes, būtent puslapių bei pateikiamų kūrinių, informacijos ir žaidimų kiekį arba jų hierarchinį įvertinimą, į kurias tikslinė visuomenė gali atsižvelgti pasirinkimo momentu ir kurios dėl to yra pagrindinės jų savybės. <...>
- 32 Šios išvados nepaneigia kiti ieškovės argumentai <...>. Pirmiausia, kalbant apie argumentą, susijusį su tuo, kad įregistravus žymenį „1 000“ tretieji asmenys neprarastų teisės naudoti minėtą skaičių kiekiam nurodyti, jeigu taip naudojant nepažeidžiama teisė į prekių ženklą, pažymėtina, kad reikia jį at mesti kaip neveiksmingą. Šiuo argumentu ieškovė nurodo Reglamento Nr. 40/94 12 straipsnio b punkto turinį, <...> kiek tai susiję su išimtinės teisės, išplaukiančios iš prekių ženklo registracijos, ribomis. Pagal Pirmosios instancijos teismo praktiką Reglamento Nr. 40/94 12 straipsniu neturėtų būti remiamasi per registracijos procedūrą <...>. Šiam straipsniui taikyti reikia, kad egzistuotų žymuo, kuris buvo įregistruotas kaip prekių ženklas dėl to, kad skiriamąjį požymį jis įgijo dėl naudojimo pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį, arba dėl to, kad yra ir apibūdinamųjų, ir neapibūdinamųjų elementų, tačiau taip nėra šiuo atveju <...>. Todėl Reglamento Nr. 40/94 12 straipsnis negali būti laikomas kaip leidžiantis sušvelninti santykinį atsisakymo registruoti pagrindų vertinimo kriterijus.
- 33 Antra, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad nėra būtinybės, jog (žymenį „1 000“) ir toliau turėtų būti galima laisvai naudoti tretiesiems asmenims, nes, kalbant apie keturių skaitmenų skaičių, egzistuoja 10 000 galimų kombinacijų, reikia pažymėti, kad <...> atsisakymas registruoti nagrinėjamą prekių ženklą grindžiamas žymens apibūdinamuoju pobūdžiu. Šis apibūdinamasis pobūdis trukdo žymeniui „1 000“ nurodyti prekių, minimų registracijos paraiškoje, komercinę kilmę. Todėl registruojant kitų galimų skaitmenų kombinacijų egzistavimas yra

nesvarbus. Be to, aplinkybė, kad VRDT registravo kaip prekių ženklus žymenis IX ir XD, dėl kurių konkurentams lieka mažiau galimų naudoti skaitmenų ir raidžių kombinacijų, yra nesvarbi. Apeliacinės tarybos sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas tik remiantis Reglamentu Nr. 40/94, o ne VRDT praktika <...>.“

- 17 Patvirtinęs, kad šiuo atveju yra svarbus Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas atmetimo pagrindas, Pirmosios instancijos teismas nenagrinėjo antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Šalių reikalavimai

- 18 *Technopol* Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,

- grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir

- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

19 VRDT Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš *Technopol* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

20 *Technopol* nurodo du pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu dėl to, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į visus šiai nuostatai taikyti svarbius kriterijus. Antrajame pagrindė apeliantė kaltina Pirmosios instancijos teisimą, kad neatsižvelgė į ankstesnę VRDT praktiką.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu

Šalių argumentai

21 Savo pirmąjį pagrindą apeliantė grindžia tuo, kad iš Teisingumo Teismo praktikos, ypač iš 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT* (C-383/99 P, Rink. p. I-6251, 37 punktas), išplaukia, jog Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies

c punkte nurodyto atmetimo pagrindo taikymas priklauso ne tik nuo skundžiamo sprendimo 21 punkte Pirmosios instancijos teismo nurodyto kriterijaus, susijusio su „įprastu naudojimu“, bet ir nuo sąlygos, kad nagrinėjamas žymuo yra tapatus atitinkamų prekių ar paslaugų arba jų savybių įprastiems žymėjimo būdams. Neatsižvelgęs į šią sąlygą Pirmosios instancijos teismas klaidingai išplėtė minėto atmetimo pagrindo taikymo sritį.

- 22 Be kita ko, skundžiamame sprendime nėra tvirtinimų, kuriais siekiama parodyti, jog žymens „1 000“ naudojimas yra „įprastas naudojimas“ žymint prekes, kurioms prašoma registracijos. Pavyzdžiai, kuriais Pirmosios instancijos teismas rėmėsi skundžiamo sprendimo 26 ir 27 punktuose, yra susiję su skaitmenų, derinamų su kitais žodžiais, naudojimu. Taigi skundžiamas sprendimas grindžiamas klaidinga prielaida, leidžiančia manyti, kad visi iš skaitmenų sudaryti žymenys būtinai naudojami kartu su apibūdinamosiomis arba bendrinėmis nuorodomis. Todėl Pirmosios instancijos teismas savo vertinimą grindė prielaidomis.
- 23 Be kita ko, Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto ir šio reglamento 12 straipsnio b punkto sąsają. Skundžiamo sprendimo 32 punkte jis klaidingai nurodė, kad į šio straipsnio taikymo sritį patenka tik tie atvejai, kai žymuo „įregistruotas kaip prekių ženklas dėl to, kad skiriamąjį požymį jis įgijo dėl naudojimo pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį, arba dėl to, kad yra ir apibūdinamųjų ir neapibūdinamųjų elementų“.
- 24 Be to, Pirmosios instancijos teismas teisiniu požiūriu nepakankamai išanalizavo argumentą, pagal kurį Apeliacinė taryba neatsižvelgė į tai, kad nėra poreikio, jog žymenį „1 000“ būtų galima laisvai naudoti. Iš tikrųjų atsakydamas į minėtą argumentą skundžiamo sprendimo 33 punkte Pirmosios instancijos teismas neišnagrinėjo klausimo, susijusio su visuomenės interesu, kuriuo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas.

- 25 VRDT pirmiausia nurodo, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas taikomas nebūtinai tik tada, kai nagrinėjamas žymuo yra „įprastas būdas“ atitinkamų prekių ar paslaugų savybėms žymėti. Pakanka, kad minėtas žymuo galėtų būti naudojamas savybei žymėti.
- 26 VRDT nuomone, žymuo „1 000“ iš karto siejasi su atitinkamo leidinio turiniu ir juo nurodomas puslapių skaičius arba informacijos kiekis. Be to, Teisingumo Teismas neturėtų persvarstyti Pirmosios instancijos teismo atlikto faktinio vertinimo, pagal kurį visuomenė tikisi, jog žymuo „1 000“ žymi minėto leidinio turinio apimtį.
- 27 Dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto ir šio reglamento 12 straipsnio b punkto sąsajos VRDT primena, kad pastarasis straipsnis susijęs su registruoto prekių ženklo veikimo apribojimu, o ne galėjimu žymenis registruoti kaip Bendrijos prekių ženklus. Todėl apeliančios nurodytos šių dviejų straipsnių sąveikos paprasčiausia nėra.
- 28 Galiausiai VRDT tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas tinkamai atsižvelgė į visuomenės interesus. Jis teisingai nusprendė, kad nesvarbu, jog lieka daug kitų iš skaitmenų sudarytų žymenų, kuriuos konkurentai gali naudoti savo prekėms žymėti. Šiuo atžvilgiu VRDT primena, kad nagrinėjant absoliutų atmetimo pagrindą turi būti atsižvelgiama tik į nagrinėjamą žymenį ir jo reikšmę atitinkamų prekių ar paslaugų atžvilgiu.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 29 Pirmiausia reikia nurodyti, kad aplinkybė, jog žymenį sudaro tik skaitmenys, netrukdo jo registruoti kaip prekių ženklą.
- 30 Kalbant apie Bendrijos prekių ženklą, tai išplaukia iš Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio, kuriame aiškiai numatyta, jog skaitmenys yra tarp žymenų, galinčių sudaryti prekių ženklą.
- 31 Be to, aplinkybė, kad žymuo, kaip antai nagrinėjamas šioje byloje, sudarytas iš grafiškai nepakeistų skaitmenų, taigi registracijos paraišką pateikusio asmens kūrybiškai ar meniškai nestilizuotas, netrukdo jį registruoti kaip prekių ženklą (kalbant apie iš raidės sudarytus žymenis, pagal analogiją žr. 2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *VRDT prieš BORCO-Marken-Import Matthiesen*, C-265/09 P, Rink. p. I-8265, 38 punktą).
- 32 Tačiau, kaip vėlgį matyti iš Reglamento Nr. 40/94 4 straipsnio, žymuo registruojamas kaip prekių ženklas tik su sąlyga, kad jis gali atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų.
- 33 Taigi žymuo, kuris, kalbant apie prekes ar paslaugas, kurioms jį prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, yra apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalį, neturi skiriamąjo požymio šių prekių ar paslaugų atžvilgiu (kalbant apie 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) 3 straipsnio nuostatas, pagal analogiją žr. 2004 m. vasario

12 d. Sprendimo *Campina Melkunie*, C-265/00, Rink. p. I-1699, 19 punktą; kalbant apie Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnį, žr. 2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *VRDT prieš Wrigley*, C-191/01 P, Rink. p. I-12447, 30 punktą ir 2004 m. vasario 5 d. Nutarties *Streamserve prieš VRDT*, C-150/02 P, Rink. p. I-1461, 24 punktą).

- 34 Kadangi Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog žymuo „1 000“ yra apibūdinamojo pobūdžio *Technopol* pateiktoje paraiškoje nurodytų prekių atžvilgiu, reikia patikrinti, ar, kaip tvirtina apeliantė, toks vertinimas išplaukia iš pernelyg plataus ir todėl klaidingo minėto 7 straipsnio 1 dalies c punkto aiškinimo.
- 35 Šiuo atžvilgiu reikia išnagrinėti, pirma, apeliančės argumentą, kad, remiantis šia nuostata, galima atsisakyti registruoti tik žymenis, atitinkančius „įprastus būdus“ prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, savybėms žymėti.
- 36 Nagrinėjant šį argumentą reikia tinkamai atsižvelgti į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktu siekiamą tikslą. Iš tikrųjų kiekvienas minėto 7 straipsnio 1 dalyje išvardytas atmetimo pagrindas turi būti aiškinamas atsižvelgiant į visuomenės interesą, kuriuo šis straipsnis yra grindžiamas (žr. be kita ko, 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 45 punktą ir 2010 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Legu Juris prieš VRDT*, C-48/09 P, Rink. p. I-8403, 43 punktą).
- 37 Visuomenės interesu, kuriuo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas, siekiama užtikrinti, kad žymenis, kuriais apibūdinamos viena arba kelios prekių ar paslaugų, kurioms juos prašoma įregistruoti kaip prekių ženklus, savybės, galėtų laisvai naudoti visi tokias prekes ar paslaugas siūlantys ūkio subjektai (šiuo

klausimu žr. minėto Sprendimo *VRDT prieš Wrigley* 31 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

- 38 Kad užtikrintų visišką šio tikslo laisvai naudoti įgyvendinimą, Teisingumo Teismas patikslino, jog tam, kad VRDT atsisakytų registruoti remdamasi Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktu, nebūtina, kad, pateikiant registracijos paraišką, nagrinėjamas žymuo būtų iš tikrųjų naudojamas apibūdinti. Pakanka, kad minėtą žymenį būtų galima naudoti tokiais tikslais (minėtų sprendimų *VRDT prieš Wrigley* 32 punktas ir *Campina Melkunie* 38 punktas bei 2010 m. vasario 5 d. Nutarties *Mergel ir kt. prieš VRDT*, C-80/09 P, 37 punktas).
- 39 Be to, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad šis atmetimo pagrindas taikomas neatsižvelgiant į tai, ar egzistuoja konkretus, aktualus arba griežtas galėjimo laisvai naudoti reikalavimas, todėl nesvarbus konkurentų, kurie yra arba galėtų būti suinteresuoti naudoti nagrinėjamą žymenį, skaičius (1999 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, Rink. p. I-2779, 35 punktas ir 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, Rink. p. I-1619, 58 punktas). Be to, nesvarbu, ar yra kitų žymenų, kurie labiau įprasti nei nagrinėjamasis toms pačioms prekių ar paslaugų, nurodytų paraiškoje įregistruoti, savybėms žymėti (minėto Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland* 57 punktas).
- 40 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, jog Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas taikomas su sąlyga, kad nagrinėjamas žymuo atitinka „įprastus žymėjimo būdus“. Minėto Sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT* 37 punktas, kurį nurodė apeliante ir kuriame vartojamas žodžių junginys „tapatus atitinkamų prekių ar paslaugų arba jų savybių įprastiems žymėjimo būdams“, neturi būti suprantamas taip, kad juo apibrėžiama atsisakymo registruoti žymenį kaip Bendrijos prekių ženklą sąlyga.

- 41 Antra, reikia išnagrinėti apeliančios argumentą, pagal kurį skundžiamo sprendimo 26 ir 27 punkte Pirmosios instancijos teismo pateikti pavyzdžiai yra hipotetiniai ir nesvarbūs Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sąlygų atžvilgiu.
- 42 Apeliančė nurodo būtent Pirmosios instancijos teismo konstatavimus skundžiamo sprendimo 26 ir 27 punktuose, susijusius su žymens „1 000“ kaip puslapių skaičiaus arba informacijos kiekio apibūdinimo suvokimu bei su įvertinimų ir kompiliacijų, kurių turinys nurodomas apvaliais skaičiais, dažnu pateikimu brošiūrose ir periodiniuose leidiniuose.
- 43 Šiuo atžvilgiu ji nurodo, kad net darant prielaidą, jog minėti faktiniai konstatavimai yra tikslūs, Pirmosios instancijos teismo vertinimas, pagal kurį tokios aplinkybės yra svarbios, kad būtų galima daryti išvadą, jog žymuo apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą, liudija klaidingą šios nuostatos aiškinimą.
- 44 Nors šiuo argumentu apeliančė aiškiai nenurodo, jog buvo iškraipyti įrodymai, ji kaltina Pirmosios instancijos teismą, kad padarė teisės klaidą dėl to, kad skundžiamame sprendime pateikti argumentai yra nenuoseklūs ir grindžiami klaidingu taikomos nuostatos suvokimu. Todėl, priešingai nei tvirtina VRDT, nagrinėdamas šį apeliacinį skundą Teisingumo Teismas gali išnagrinėti minėtą argumentą.
- 45 Dėl klausimo, ar skundžiamam sprendimui būdingas nenuoseklumas arba neteisingas suvokimas dėl to, kad minėtuose 26 ir 27 punktuose nėra tinkamų paaiškinimų dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktų taikymo, reikia patikslinti

šios nuostatos apimtį, atsižvelgiant, be kita ko, į šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto apimtį.

- 46 Taigi, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 33 punkte, Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti apibūdinamieji žymenys neturi ir skiriamąjį požymį, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Tačiau žymuo gali neturėti skiriamąjį požymį pagal minėtą 7 straipsnio 1 dalies b punktą ne tik dėl jo galimo apibūdinamojo pobūdžio (kalbant apie Direktyvos 89/104 3 straipsnyje esančią tapačią nuostatą, žr. minėtų sprendimų *Koninklijke KPN Nederland* 86 punktą ir *Campina Melkunie* 19 punktą).
- 47 Taigi, nors Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto ir šio 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sritys tam tikra prasme sutampa (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland* 67 punktą), pirmoji iš šių nuostatų bet kuriuo atveju skiriasi nuo antrosios, nes apima visas aplinkybes, kuriomis žymuo negali atskirti vienos įmonės prekių ar paslaugų nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų.
- 48 Tokiomis aplinkybėmis taikant Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalį svarbu užtikrinti, kad šiame 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas atmetimo pagrindas būtų tinkamai taikomas tik tais atvejais, kuriems jis konkrečiai skirtas.
- 49 Šie atvejai yra tokie, kuriais prašomas įregistruoti kaip prekių ženklas žymuo gali žymėti prekių ar paslaugų, kurių atžvilgiu pateikta paraiška, savybę. Iš tikrųjų Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte pavartodamas žodžius „rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų

suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms“ teisės aktų leidėjas nurodė, pirma, kad rūšis, kokybė, kiekis, paskirtis, vertė, geografinė kilmė arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikas turi būti laikomi prekių ar paslaugų savybėmis, ir, antra, patikslino, kad šis sąrašas nėra baigtinis, nes gali būti atsižvelgiama ir į kitas prekių ar paslaugų savybes.

50 Teisės aktų leidėjo pasirinkimas vartoti žodį „savybė“ leidžia manyti, kad minėtoje nuostatoje nurodyti žymenys yra ne tik skirtieji žymėti prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, savybę, kurią lengvai atpažįsta suinteresuotieji asmenys. Taigi, kaip jau pažymėjo Teisingumo Teismas, atsisakyti registruoti žymenį pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą turi būti galima tik jei būtų pagrįsta manyti, jog suinteresuotieji asmenys jį iš tikrųjų atpažins kaip vienos iš minėtų savybių apibūdinimą (kalbant apie Direktyvos 89/104 3 straipsnyje esančią tapačią nuostatą, pagal analogiją žr. minėtų sprendimų *Windsurfing Chiemsee* 31 punktą ir *Koninklijke KPN Nederland* 56 punktą).

51 Šie paaiškinimai ypač svarbūs, kalbant apie tik iš skaitmenų sudarytus žymenis.

52 Iš tikrųjų, kadangi tokie žymenys yra tapatinami su skaičiais, jie gali būti naudojami prekyboje kiekiui žymėti. Tačiau tam, kad tik iš skaitmenų sudarytą žymenį būtų galima atsisakyti registruoti pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą dėl to, kad jis žymi kiekį, turi būti pagrįsta manyti, kad, suinteresuotųjų asmenų požiūriu, šiais skaičiais nurodytas kiekis apibūdina prekes ar paslaugas, kurioms prašoma registracijos.

- 53 Taigi, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 26 ir paskesnių punktų, Pirmosios instancijos teismas savo sprendimą grindė aplinkybe, kad žymuo „1 000“ gali nurodyti registracijos paraiškoje išvardytų prekių puslapių skaičių, ir aplinkybe, kad dažnai šiose prekėse pateikiami įvertinimai ir informacijos bei žaidimų kompiliacijos, kurių turinys paprastai nurodomas žodžių junginiu, prie kurio prijungiami apvalūs skaičiai.
- 54 Nesant būtinybės nagrinėti, ar kiekvienas iš šių elementų leidžia daryti išvadą, kad skaičius 1 000 apibūdina registracijos paraiškoje nurodytas prekes, reikia konstatuoti, kad bent jau Pirmosios instancijos teismo vertinimas, pagal kurį žymuo „1 000“ yra apibūdinamasis minėtuose prekėse esančių kompiliuotų žaidimų atžvilgiu, yra nesuderinamas su anksčiau pateiktais paaiškinimais dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo apimties.
- 55 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 26 ir 27 punktų bei šiuose punktuose nurodytų ginčijamo sprendimo ištraukų, VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba ir Pirmosios instancijos teismas konstatavo, jog *Technopol* prašė žymens „1 000“ registracijos, be kita ko, „periodiniams leidiniams, įskaitant kryžiažodžių periodinius leidinius“. Jie taip pat konstatavo, kad rinkoje yra daug tokios rūšies prekių ir kad šiose prekėse paprastai yra apvaliu skaičiumi pažymėtas informacijos kiekis. Remiantis ginčijamo sprendimo 19 punkte atliktu minėtos tarybos vertinimu, kuriuo Pirmosios instancijos teismas iš esmės rėmėsi skundžiamo sprendimo 26 ir 27 punktuose, žymuo „1 000“, esantis ant tokios rūšies leidinio, būtų suvokiamas kaip nuoroda, kad šiame leidinyje yra 1 000 kryžiažodžių.
- 56 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymas tokioms faktinėms aplinkybėms neliudija klaidingo šios nuostatos aiškinimo. Iš tikrųjų, jeigu registracijos paraiškoje labiausiai nurodyta prekių, kurių turinys lengvai ir tipiškai žymimas jų vienetais, kategorija, pagrįsta manyti, kad iš skaitmenų sudarytą žymenį, kaip antai

nagrinėjamas žymuo, suinteresuotieji asmenys iš tikrųjų laikytų minėto kiekio, taigi ir šių prekių savybės, apibūdinimu.

- 57 Iš to matyti, kad Pirmosios instancijos teismas nepadarydamas teisės klaidos galėjo konstatuoti, jog, remiantis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktu, turi būti atsisakyta registruoti žymenį „1 000“ *Technopol* pateiktoje registracijos paraiškoje nurodytoms prekėms.
- 58 Taigi, kadangi argumentą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto nenuoseklumu arba neteisingu suvokimu, taip pat reikia atmesti, būtina išnagrinėti trečią apeliančios argumentą, susijusį su neatsižvelgimu į šios nuostatos ir minėto reglamento 12 straipsnio b punkto sąsają, bei ketvirtą ir paskutinį argumentą, pagal kurį atlikdamas vertinimą Pirmosios instancijos teismas tinkamai neatsižvelgė į visuomenės interesą, kuriuo grindžiamas minėtas 7 straipsnio 1 dalies c punktas.
- 59 Kalbant apie Reglamento Nr. 40/94 12 straipsnio b punktą, pažymėtina, jog Teisingumo Teismas jau yra nurodęs, kad šioje nuostatoje įtvirtinta taisyklė nedaro lemiamos įtakos šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintos taisyklės aiškinimui (kalbant apie Direktyvos 89/104 6 straipsnyje įtvirtintą tapačią nuostatą, žr. minėto Sprendimo *Windsurfing Chiemsee* 28 punktą).
- 60 Iš tikrųjų, kaip skundžiamo sprendimo 32 punkte teisingai nurodė Pirmosios instancijos teismas, Reglamento Nr. 40/94 12 straipsnis yra susijęs su Bendrijos prekių ženklo veikimo apribojimu, o to paties reglamento 7 straipsnis susijęs su atsisakymo registruoti žymenis kaip prekių ženklus pagrindais.

- 61 Priešingai nei bando įteigti apeliantė, aplinkybė, kad minėtas 12 straipsnio b punktas užtikrina galimybę visiems ūkio subjektams laisvai naudoti nuorodas, susijusias su prekių ir paslaugų savybėmis, visiškai nesusiaurina minėto 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo srities. Priešingai, minėta aplinkybė aiškiai parodo suinteresuotumą tuo, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintas, be kita ko, absoliutus atmetimo pagrindas būtų veiksmingai taikomas visiems žymenims, galintiems žymėti prekių ar paslaugų, kurioms jį prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, savybes (šiuo klausimu, kalbant apie Direktyvos 89/104 6 straipsnį, žr. 2003 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Libertel*, C-104/01, Rink. p. I-3793, 58 ir 59 punktus ir, kalbant apie Reglamento Nr. 40/94 12 straipsnį, 2004 m. spalio 21 d. Sprendimo *VRDT prieš Erpo Möbelwerk*, C-64/02 P, Rink. p. I-10031, 45 punktą).
- 62 Kadangi Reglamento Nr. 40/94 12 straipsnio b punkte įtvirtinta taisyklė neturi būti siejama su to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymu, argumentas, susijęs su šių dviejų nuostatų tarpusavio sąveika, yra nepagrįstas.
- 63 Argumentą, kad atlikdamas vertinimą Pirmosios instancijos teismas tinkamai neatsižvelgė į visuomenės interesą, kuriuo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas, taip pat reikia atmesti.
- 64 Nors tiesa, kad Pirmosios instancijos teismas turi atsižvelgti į visuomenės interesą nagrinėdamas VRDT sprendimus, priimtus remiantis minėtu 7 straipsnio 1 dalies c punktu, vis dėlto Pirmosios instancijos teismo neturi būti reikalaujama minėtą visuomenės interesą priminti ir aiškiai išanalizuoti kiekviename sprendime, susijusiame su atitinkamu VRDT sprendimu.
- 65 Be kita ko, kalbant apie skundžiamo sprendimo 33 punktą, kuriame, apeliantės nuomone, Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į minėtą visuomenės interesą, pakanka konstatuoti, kad šiame punkte Pirmosios instancijos teismas iš esmės ir

teisingai pakartojo šio sprendimo 39 punkte nurodytą taisyklę, pagal kurią tai, kad yra kitų žymenų, nesvarbu nustatant, ar nagrinėjamas žymuo yra apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą, ir nurodė šioje nuostatoje įtvirtintą absoliutų atmetimo pagrindą.

- 66 Kadangi nėra vienas argumentas, apeliančės pateiktas pirmojo apeliacinio skundo pagrindo atžvilgiu, nėra pagrįstas, šį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su tuo, kad VRDT nesilaikė savo ankstesnės praktikos

Šalių argumentai

- 67 Apeliančė primena, kad VRDT, o vėliau iš naujo Pirmosios instancijos teisme pateikė daug žymenų, kuriuos VRDT registravo kaip prekių ženklus ir kurie, remiantis ginčijamame sprendime nurodytais principais, negalėjo būti įregistruoti, pavyzdžių. Tokie argumentus, susijusius su aplinkybe, kad VRDT nesilaikė savo ankstesnės praktikos, Pirmosios instancijos teismas teisiniu požiūriu klaidingai atmetė skundžiamo sprendimo 33 punkte.
- 68 Pripažindama, kad, remdamasis nusistovėjusia teismų praktika, Teisingumo Teismas nusprendė, jog paraiška įregistruoti Bendrijos prekių ženklą turi būti vertinama remiantis tik galiojančiais teisės aktais, o ne ankstesniais sprendimais, apeliančė Teisingumo Teismo prašo persvarstyti šią praktiką atsižvelgiant į teisinės valstybės principą,

kuriuo reikalaujama, kad visos administracinės institucijos visais atvejais teisę taikytų vienodai. Būtinybė užtikrinti nuoseklumą ir vienodą vertinimą itin akivaizdi, kalbant apie tokią administracinę instituciją, kaip antai VDRT, kuri nagrinėja labai daug bylų.

- 69 Tuo remdamasi apeliantė padarė išvadą, kad ankstesniais sprendimais gali būti teisėtai remiamasi ir kad VRDT turi atsižvelgti į savo ankstesnę praktiką siekdama nustatyti, ar tapačiais arba panašiais atvejais turėtų būti priimtas toks sprendimas.
- 70 Šiuo atveju neturėjo būti atsižvelgta nei į aplinkybę, kad, remdamasi nusistovėjusia praktika, VRDT mano, jog žymenys, kuriuos sudaro leidinių turinį apibūdinantys žodžiai, nėra apibūdinamieji, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą, nei į aplinkybę, kad VRDT registruoja iš skaitmenų sudarytus žymenis. Šitaip neatsižvelgdama į tai, kad VRDT turėjo remtis savo ankstesniais sprendimais taikydama minėtą 7 straipsnio 1 dalies c punktą arba nagrinėdama savo iniciatyva pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnį, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą.
- 71 VRDT nurodo, kad ankstesni sprendimai yra aiškiai nurodyti jos nagrinėjimo gairėse, tačiau jie nėra, kaip pažymėjo Teisingumo Teismas, teisiškai privalomi.
- 72 Tokio ankstesnių sprendimų neprivalomo pobūdžio pagrindumas matyti šioje byloje. Iš tikrųjų praktika, kurią apeliantė nurodė VRDT ir Pirmosios instancijos teisme, iš esmės skiriasi nuo nagrinėjamos bylos, nes ji susijusi su visiškai skirtingais žymenimis ir prekėmis.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 73 Taigi, kaip teisingai nurodo apeliantė, VRDT savo įgaliojimus turi vykdyti vadovaudamasi bendraisiais Sąjungos teisės principais, kaip antai vienodo vertinimo ir gero administravimo principai.
- 74 Atsižvelgdama į šiuos du principus VRDT, nagrinėdama paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą, turi atsižvelgti į sprendimus, kurie jau buvo priimti dėl panašių paraiškų, ir ypatingą dėmesį skirti klausimui, ar reikia priimti tokį patį sprendimą (kalbant apie Direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktus, pagal analogiją žr. 2009 m. vasario 12 d. Nutarties *Bild digital ir ZVS*, C-39/08 ir C-43/08, 17 punktą).
- 75 Taip vienodo vertinimo ir gero administravimo principai turi būti suderinami su teisėtumo užtikrinimu.
- 76 Todėl asmuo, prašantis įregistruoti žymenį kaip prekių ženklą, neturėtų savo labai remtis kitų naudai padarytais neteisėtais veiksmais siekdamas, kad būtų priimtas tapatus sprendimas (šiuo atžvilgiu žr. minėtos Nutarties *Bild digital ir ZVS* 18 punktą).
- 77 Be kita ko, dėl su teisiniu saugumu ir, konkrečiai kalbant, geru administravimu susijusių priežasčių visos registracijos paraiškos turi būti nagrinėjamos griežtai ir išsamiai, siekiant, kad prekių ženklai nebūtų įregistruoti netinkamai (minėtų sprendimų *VRDT prieš Erpo Möbelwerk* 45 punktas ir *VRDT prieš BORCO-Marken-Import Matthiesen* 45 punktas). Šis nagrinėjimas turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju. Iš tikrųjų žymens registracija kaip prekių ženklo priklauso nuo konkrečių kriterijų, kurie taikomi atsižvelgiant į faktines nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir kurie skirti patikrinti,

ar nagrinėjamas žymuo nepatenka į atmetimo pagrindų taikymo sritį (šiuo klausimu, kalbant apie Direktyvos 89/104 3 straipsnį, žr. 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Henkel*, C-218/01, Rink. p. I-1725, 62 punktą).

78 Šiuo atveju matyti, kad, priešingai nei galėjo būti tam tikrų ankstesnių paraiškų įregistruoti iš skaitmenų sudarytus žymenis kaip prekių ženklus atveju, ši registracijos paraiška, atsižvelgiant į prekes, kurioms prašoma registracijos, ir į suinteresuotųjų asmenų suvokimą, yra susijusi su vienu iš Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje išvardytų atmetimo pagrindų.

79 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 33 punkte galėjo būti teisus manydamas, kad, atsižvelgiant į išvadą, kurią jis pateikė to paties sprendimo ankstesniuose punktuose ir pagal kurią žymens „1 000“ registracija kaip prekių ženklo *Technopol* paraiškoje įregistruoti yra nesuderinama su Reglamentu Nr. 40/94, apeliantė negalėjo naudingai remtis ankstesniais VRDT sprendimais tam, kad paneigtų šią išvadą.

80 Iš viso to, kas išdėstyta, išplaukia, kad antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

81 Kadangi visi apeliantės nurodyti pagrindai yra nepagrįsti, apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁸² Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Technopol* ir ši pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.